



Lisää Hepr. 13:sta?  
[www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Hepr/12-13PH.htm](http://www.sley.fi/luennot/Raamattu/UT/Hepr/12-13PH.htm)

**Arvoisa Sisärengaslainen,**

Heprealaiskirjeen viimeisessä luvussa kehoitetaan Jumalan mielen mukaiseen elämään.

Kysymyksiä, esirukousaiheita yms. voit lähettää osoitteeseen [pastori@tunti.com](mailto:pastori@tunti.com).

**Pysyköön veljesrakkautenne elävänä. Älkää unohtako osoittaa vieraanvaraisuutta, sillä jotkut ovat yösijan antaessaan tulleet majoittaneeksi enkeleitä. Muistakaa vankeja, niin kuin olisitte itse kahleissa heidän kanssaan, muistakaa kidutettuja, tunteehan teidänkin ruumiinne kivun. (Hepr. 13:1-3)**

Veljesrakkauten Uudessa testamentissa kehoitetaan usein. Keskinäisen rakkauden tulisi olla Jeesuksen omien tuntomerkki, ja juuri sitä rakkautta Saatana haluaa rikkoa. Veljesrakkaus tulee näkyviin konkreettisina tekoina. Tässä mainitaan vieraanvaraisuus ja kirjeen vastaanottajille ajankohtainen asia: vankien ja kidutettujen muistaminen.

Ehkäpä jotkut seurakuntalaisista olivat uskonsa tähden joutuneet vangituiksi ja kidutetuiksi. Enkelit voivat tässä yhteydessä olla joko varsinaisia enkeleitä, jotka ovat ihmishahmoisina vierailleet, tai sitten kirjoittaja tarkoittaa tavallisia ihmisiä, jotka ovat toimineet Jumalan lähettiläinä, siis enkeleinä.

**Pitäkää avioliitto kaikin tavoin kunniaa älkääkä häpäiskö aviovuodettanne, sillä Jumala tuomitsee siveettömät ja avionrikkajat.**

**Älkää juosko rahan perässä, vaan tyytykää siihen, mitä teillä on. Jumala on itse sanonut:**

**- Minä en sinua jätä, en koskaan sinua hylkää.**

**Sen tähden me voimme turvallisesti mielin sanoa:**

**- Herra on minun auttajani, siksi en pelkää. Mitä voisi ihminen minulle tehdä? (Hepr. 13:4-6)**

Seksuaalielämän synnit ja rahanhimo ovat ehkä kaksi eniten ihmisiä kiusaavaa asiaa. Siksi niistä kahdesta varoitetaan Raamatussa usein. Avioliiton kunnioittaminen merkitsee sitä, että kristittyjen tulee solmia avioliitto eikä harjoittaa sukupuoliyhteyttä avioliiton ulkopuolella. Tämä viittaa esim.

avosuhteeseen. Aviovuoteen kunnioittaminen kieltää erityisesti aviorikoksen. Rahanhimon sammuttamiseksi kirjoittaja muistuttaa siitä, että Jumala kyllä pitää huolen omistaan.

**Muistakaa johtajianne, niitä, jotka julistivat teille Jumalan sanaa. Pitäkää mielessänne, miten he elämänsä elivät, ja ottakaa heidän uskonsa esikuvaksenne. Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti. (Hepr. 13:7-8)**

Edesmenneitä uskovia ei pidä palvoa, mutta heitä ja heidän esimerkkiään tulee silti kunnioittaa ja seurata. Kirjeen vastaanottajien tulisi erityisesti muistaa, miten heidän seurakuntansa aikaisemmat johtajat olivat pysyneet uskollisina Kristukselle vainoista huolimatta. He

päättivät vaelluksensa uskossa ja pääsivät perille Kristuksen tähden, ja Kristus on sama tänäänkin. Siksi niin kirjeen vastaanottajat kuin mekin saamme rohkeasti uskoa Jeesukseen ja luottaa siihen, että hän on uskollinen ja vie meidätkin perille.

**Älkää antako kaikenlaisten vieraiden oppien johtaa itseänne harhaan. Meidän sydämemme tulee vahvistua armosta, ei ruoista, jotka eivät ole ketään hyödyttäneet. Meillä on alttari, jonka uhria ei liiton teltassa palvelevien ole lupa syödä. (Hepr. 13:9-10)**

Vieraista opeista varoitetaan Uuden testamentin kirjeissä usein. Tässä on ehkä kysymys juutalaisperäisestä opista, jossa on keskeinen osa sillä, mitä saa syödä ja mitä

ei. Syömisestä ja sen hyödyistä uskolle kirjoittaja viittaa siihen, että meillä on lupa syödä meidän edestämme uhrattua syntiuhria, nimittäin ehtoollisessa.

**Tehän tiedätte, että kun ylipappi syntien sovittamiseksi vie kaikkeinpyhimpään eläinten verta, näiden eläinten ruhot poltetaan leirin ulkopuolella. Siksi myös Jeesus kärsi ja kuoli kaupunginportin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen. Eihän meillä täällä ole pysyvää kaupunkia, vaan me odotamme ikävöiden sitä kaupunkia, joka tulee. (Hepr. 13:11-14)**

Vielä kerran kirjoittaja viittaa Vanhan liiton suuren sovintopäivän uhriin, josta kirjeessä on aikasemmin ollut paljonkin puhetta. Uhrieläinten ruhot poltettiin israelilaisten leirin ulkopuolella, ja tässä kirjoittaja näkee esikuvan siitä, miten Jeesus ristiinnaulittiin Jerusalemin muurien ulkopuolella.

Jeesuksen uhraaminen kaupungin ulkopuolella on puolestaan symbolinen esikuva yhteiskunnan ja sen suosion ulkopuolelle joutumisesta. Me seuraamme Jeesusta kaupungin ulkopuolelle kun suostumme siihen, että olemme muukalaisia tässä maailmassa.

**Olkaamme sen tähden hänen välityksellään alati uhraamassa Jumalalle kiitosuhria, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään. Älkää myöskään unohtako tehdä hyvää ja antaa omastanne, sillä sellaiset uhrat ovat Jumalalle mieleen. (Hepr. 13:15-16)**

Kirjeessä on useamman kerran painotettu sitä, että Jeesuksen uhri riittää puhdistamaan

kaikesta synnistä, eikä enää tarvita uhria. Tällöin tarkoitetaan syntiuhria. Kiitosuhrin

uhraaminen on kuitenkin yhä meidän tehtävämme, ja siihen meitä nyt kehotetaan. Kiitosuhria on Jumalan ylistäminen ja hänen nimensä tunnustaminen tässä maailmassa,

mutta myöskin hyvät teot. Paavali kehottaa meitä antamaan koko elämämme Jumalalle kiitouhriksi (Room. 12:1).

**Olkaa johtajillenne kuuliaiset, totelkaa heitä. He valvovat öitä teidän vuoksenne, koska joutuvat kerran tekemään teistä jokaisesta tiliä. Saakoot he tehdä työnsä iloiten, ei huokaillen, sillä se olisi teille paha asia. Rukoilkaa meidän puolestamme. Olemme varmoja siitä, että omatuntomme on puhdas – tahdommehan toimia kaikessa oikein. Varsinkin siksi pyydän teiltä esirukousta, että jo pian pääsisin takaisin teidän luokseen. (Hepr. 13:17-19)**

Erytisest i kirjoittaja kehottaa vielä kuuliaisuuteen seurakunnan johtajia kohtaan. Jumala on asettanut heidät vastuulliseen tehtävään, ja he joutuvat käymään

hengellistä taistelua koko seurakunnan puolesta. Siksi he myös tarvitsevat erityistä tukea tehtävässään. Seurakunnan tehtävä on ennen kaikkea rukoilla johtajiensa puolesta.

**Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhriveren tähden on nostanut kuolleista lampaiden suuren paimenen, meidän Herramme Jeesuksen, varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, niin että voitte täyttää hänen tahtonsa. Sen, mikä on hänelle mieleen, hän itse tehköön meissä, hän ja Jeesus Kristus. Hänen on kunnia aina ja ikuisesti. Aamen. (Hepr. 13:20-21)**

Kirjoittaja liittää kehotustensa loppuun vielä juhlallisen hymninomaisen Jumalan ja Kristuksen ylistyksen. Itse asiassa tässä on koko kirjeen ainut kohta, jossa viitataan suoraan Jeesuksen ylösnousemukseen – aikaisemmin on keskitytty uhrikuolemaan ja

taivaaseenastumiseen. Kehotusten loppuun on hyvä todeta, että lopulta Jumala itse saa kristityissä aikaan kaiken hyvän.

**Veljet, pyydän teitä kestäämään nämä kehotuksen sanat, olenhan kirjoittanut aivan lyhyesti. Vielä voin kertoa teille, että veljemme Timoteus on päässyt vapaaksi. Jos hän tulee ajoissa, otan hänet mukaani teidän luokseen. Tervehtikää kaikkia johtajianne, tervehtikää kaikkia pyhiä. Italiasta kotoisin olevat veljet lähettävät teille tervehdyksensä. Armo teille kaikille! (Hepr. 13:22-25)**

Loppuun kirjoittaja liittää vielä ajankohtaisia kuulumisia ja lopputervehdykset.

Ville Auvinen